

SIHİRLİ FASÜLYE MASALI

Bir zamanlar yoksul ve dul bir kadın varmış. Oğlu çok tembel bir delikanlı olduğu için paraları yok denecek kadar azmış. Bir gün o kadar zor bir duruma düşmüşler ki, kadıncağiz ellerinde kalan tek mal varlığını, Süt Beyazı isimli ineklerini satmaya karar vermiş. Oğluna ineği pazara götürüp satabileceği en iyi fiyata satmasını söylemiş.

Delikanlı pazara giderken yolda tuhaf bir yaşlı adama rastlamış. Yaşlı adam ineğe bir göz atmış ve delikanlıya, "Bak çocuğum, bana bu ineği verirsen karşılığında sana çok değerli şeyler veririm." demiş. Sonra cebinden beş fasulye tanesi çıkarmış. "Fasulye tanesi mi?" demiş delikanlı tereddütle. "Ama bunlar sihirli," demiş yaşlı adam. Adam öyle deyince bu iş delikanlının aklına yatmış ve fasulyeler karşılığında Süt Beyazı'nı yaşlı adama vererek yaptığı değiş tokuştan memnun, eve dönmüş.

"Anne! Bak elimde ne var!" diye seslenip olanları anlatmış delikanlı eve dönünce. Ama annesi ona çok kızmış. Fasulye tanelerini dışarı, eline geçirdiği tavayı da delikanlıya fırlatmış. Sonra da ceza olsun diye onu odasına yollamış ve ona yemek vermemiş. Sabah olunca delikanlı gözlerine inanamamış.

Yatak odasının penceresinden, dışarıda bir bitkinin hızla büyüdüğünü görmüş. Bu ne bir ağaç, ne de dev bir ayçiçeğiymiş; göğe doğru büyümüş sihirli bir sınık fasulyesiymiş. Delikanlı hemen pencereden sarkıp sihirli fasulyeye tutunmuş ve tırmanmaya başlamış. Yarım saat sonra kendini, her şeyin normalden daha büyük olduğu garip bir ülkede bulmuş. Tarlaların ötesinde çok büyük bir ev varmış. Delikanlı evin yanına gidip kapıyı çalmış.

Kapıyı bir kadın açmış. "Yiyecek bir şeyiniz var mı?" diye sormuş delikanlı. "Var," demiş kadın. "Ama dev kocam gelince ortadan kaybolman gerek.

Çünkü çocuklara hiç dayanamaz, onları hemen yer." Delikanlı tam bir şeyler yemek üzere sofraya otururken dışarıdan birinin gür bir sesle şunları söylediğini duymuş: "Fee-fi-fo-fum, işte bir çocuk kokusu duydum. Ölü de olsa, diri de olsa güzeldir onları yemek. Kemiklerini öğütür, yaparım kendime ekmek." "Fırına saklan. Hemen!" demiş kadın delikanlıya. Sonra da kocasına,

"Ne çocuğu hayatım, dün kediye verdiğim et parçalarının kokusunu aldın herhalde," diye seslenmiş. Yemekten sonra dev kese kese altınlarını saymaya başlamış

Kısa bir süre sonra altın saymaktan yorulup uykuya dalmış. Delikanlı saklandığı yerden çıkıp bir kese altın almış. Keseyi sihirli fasulyesinden aşağıya atmış, ardından fasulyenin sınığına tutuna tutuna aşağıya inmiş. Annesi artık şanslarının döndüğüne bir türlü inanamamış. Ama birkaç ay sonra ellerindeki tüm altınlar bitmiş. Delikanlı tekrar sihirli fasulyesine tırmanarak devin yaşadığı ülkeye gitmiş.

Devin karısı bu kez ona kuşku bir şekilde davranıyormuş. "Geçen gelişinde bir kese altınımız kayboldu," diye iğnelemiş onu. Ama yine de delikanlıyı içeri almış. Çok geçmeden dev çıkmış. "Fee-fi-fo-fum," diye bir şarkı söylüyormuş. Bunu duyan delikanlı hemen yine fırına saklanmış. "Ne çocuğu, hayatım," demiş devin karısı. "Dün yediğin piliç haşlamanın kokusunu duydun herhalde. Sen etli böreğini yemene bak!" Yemeğini bitirdikten sonra dev, karısına, "Kadın, bana tavuğumu getir," demiş. Karısı hemen tavuğu getirmiş.

